

TW- Nytt

«Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 THOMAS WILDEY

JULENUMMER
NR. 4 – 2013

Liste over embedsmenn i perioden 2013 - 2015:

Storrepresentant

Erling Nordsjø

Eks Overmestere

Arnfin Evjen, Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt, Erling Nordsjø, Dag Thorkildsen, Bjørn-Eirik Kirkeberg, Roar Mathiesen og Jørn Arild Mood.

Valgte embedsmenn 2013 - 2015:

Overmester	Thomas Haug
Undermester	Arvid Einebakken
Sekretær	Simen Levinsky
Skattmester	Inge Halfdan Frid
Kasserer	Carl Henrik Bache

Utnevnte embedsmenn 2013 – 2015:

Ceremonimester	Rolf Arild Ergo
Kapellan	Arvid Heier Larsen
Inspektør	Henrik Norland
Indre Vakt	Steinar Lyngroth
Ytre Vakt	Rune Jensen
Arkivar	Thomas Teichmann
Musikkansvarlig	Paal Christian Flatabø
OM Høyre assistent	Oddbjørn Østby
OM Venstre assistent	Jan Fredrik Kvern
UM Høyre assistent	Oddbjørn Røed
UM Venstre assistent	Karl Erik Bastiansen
CM Høyre assistent	Lars Bertil Johansen
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nytt redaksjonen

ønsker alle brødrene og deres familier en god jul!

TW-Nytt

KOMMUNIKASJONSBÆRER FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

JULENUMMER – NR. 4 – 2013

Innholdsfortegnelse

LEDER TW-NYTT.....	4
HØYTIDLIG OPPHØYING.....	5
OVERMESTERS SPALTE.....	6
VÅRT ETISKE HJØRNE.....	8
UNDERMESTERS SPALTE	9
SEKRETÆRSHJØRNE	10
NAVN PÅ LOGESALENE	12
ET LITE STYKKE OSLO	14
SOSIALNEVNDEN TAKKER	16
VELKOMMEN TIL FREDERICA OG LOGE NR. 37 THOMAS WILDEY.....	18
DEILIG ER JORDEN	20
ET VIRKELIG FENGSEL.....	22
FØRSTEREISGUTT.....	24
UTVIKLINGEN I DEN TREDJE VERDEN.....	28
KUNSTNERISK HJØRNE.....	32
JULESNIKKER OG TRADISJONER I TYSKLAND ...	34
BRUKSANVISNING FOR VÅR NETTSIDE	38
MØTEPROGRAM VÅREN 2014.....	39

I redaksjonen

Redaktør:

Thomas Teichmann

Redaksjonsmedarbeidere:

Arnfin Evjen

Rune Mediaas

Arvid Soelberg

Layout:

Calle - Carl Henrik Bache

E-Post adresse:

tw-nytt@calle.no

Redaksjonen avsluttet
den 6.12.2013

OBS!

Inserater står for innsenders
egne meninger uten at
redaksjonen tar stilling til
innholdet

Leder TW-Nytt

Kjære brødre

Vi takker alle som har kommet med gode bidrag til vårt eminente blad. Jada, nå er det jul igjen. Skulle tro at julen det var ikke så lenge siden vi satt under juletreet. Nå er det igjen tid for jag og mas både for å kjøpe all den julematen vi trenger. Eller vi har hatt forsatt med å bake denne gangen. De 7 slagene dere vet. Formålet var der i hvert fall.

Jaget etter "dubbeditter" vi ikke har behov for eller ikke trenger og som derved stuert bort i et fjernt

skap. Hektiske og raske pulsslag er på dagsorden nå de neste 14 dager.

Men er dette meningen med julefeiringen? Har vi satt av tid til å fordype oss i det egentlige formål med julen. Ro, besindighet og ettertenke hvis vi skulle følger juleevangeliets grunntanke.

Kan vi setter av noen tanker på logelivets grunnprinsipper.

Besøke de syke, hjelpe de foreldreløse og besøke de ensomme.

Det er statistisk sett ca 56 % av alle landsmenn og andre som er såkalte "singel husholdninger".

Kjære brødre - har ikke vi alle en eller annen nabo som har fortjent litt oppmerksomhet og omsorg i denne rastløse tiden. Er det lenge siden du har overrasket naboen din med en julestjerne? Tror du ikke vedkommende blir glad? Eller invitere vedkommende til litt julegløgg og våre selvbakte 7 kakeslag?

Også disse stunder hører med til juletiden. Spre gleder og skaper varme rund oss. Vi har visstnok ikke nok av det resten av året. La oss ta igjen det forsømte i juletiden.

Du hjelper deg selv også. Som dikteren Michael Aksnes sier:

Den største glede du kan ha er det å gjøre andre glad.

Eller som et av ledesetninger i vår loge:

Du skal gjøre mot andre det som du vil at andre gjør mot deg.

Derved ønsker TW-Nytt redaksjonen
en riktig god jul og et godt begivenhetsrikt nytt år.

Redaktør Thomas Teichmann Vel møtt igjen til en ny logesesong

Høytidlig opphøying

til den "gyldenen purpur grad".

Våre brødre undermester Avid Einebakken og bror Oddbjørn Østby i stas og høytidelighet. UM Arvid takker på veiene av resipientene i logesalen.

Resipientene mottar hyllest fra OM Thomas Haug, StoreEmbetsmann fra Leier`n Akershus, Svein Terje Hermansen og bror Roar J. Breivik på ettermøtet.

En slik opphøying er alltid en meget verdig begivenhet.
TW-Nytt tilslutter seg gratulasjonene.

Redaktør Thomas Teichmann

Overmesters spalte

Kjære gode Brødre.

Når jeg ser tilbake på terminen som er gått, vil jeg kalle det godt utført arbeid så langt.

Vi har vel pr nå ca 66 medlemmer, og har vel hatt et fremmøte på mellom 45-50 %, og det tror jeg vi skal si er rimelig bra. Vi kan tenke, alt kunne vært bedre, men vi skal huske at vi har en spredt aldersgruppe, og må ta hensyn til at, det ikke er like lett for alle å komme seg til våre møter.

Vil gjerne rette en takk til de som bringer eldre brødre til og fra våre logemøter. Uansett, er det alltid hyggelig å få en hilsen fra de som ikke har mulighet til å komme, pga eksempelvis helse, men som så inderlig skulle ønske de kunne være til stede. Det viser at vår orden har mye for seg, og viser at våre brødre trives i hverandres selskap.

Vi hadde et meget godt informasjonsmøte i høst, hvor DSS Morten Søråa, holdt et nytt, litt forkortet innlegg, som ble meget godt mottatt av alle brødre. Tror det var ca 100 brødre og søstre til stede. Vår loge hadde 4 gjester og vi har en søker pr i dag, som nok vil få sin innvielse 21 januar 2014. Vi må glede oss over hver nye bror av vår loge, og tenke at det også styrker vår orden. I denne sammenheng kommer vi ikke unna, hvor viktig det er med Styrkelse og Ekspansjon. Styrkelse er en god ting for å få vår loge til å leve lenge, og med styrkelsen kommer ekspansjonen.

Vi har hatt noen fine ettermøter med både foredrag og musikk. Ofte får vi servert nydelige kaker av vår bror Jan F Kværn. Hele embetskollegie vil jobbe for at vi også i 2014, vil få gode ettermøter, og er det brødre som har innspill, blir det tatt imot med glede. Vi vil besøke andre loger, og motta besøk. Det viser hvor viktig det er med samarbeid mellom loger, samtidig som man kan dele erfaringer.

Nå nærmer vi oss julehøytiden, og alt det gode det fører med seg. Man skriver så mye om alt det dårlige i julen, om alle som har det vondt. Det er helt sikkert viktig å tenke på de som ikke har det så greit.

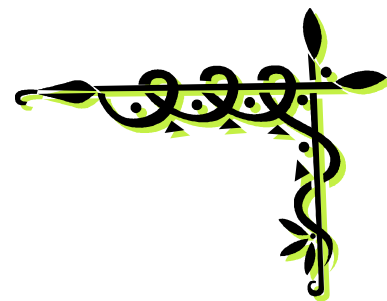
Da er det godt å tilhøre en Loge og en Orden, som vi alle vet gjør tanker og ord til handlinger, gjennom noen "enkle" grep i nærmilje, samt mange langsiktige strategiske planer, som omhandler et mye større perspektiv.

Da faller det seg enkelt å komme inn på den nemden som styrer dette i vår loge, nemlig sosialnemden, der dens kjære formann, Simen Levinsky når han har mulighet, beretter om dens virke. Vi hadde en meget god sosiaften denne høst, som innbragte gode penger, til glede for mange.

Ønsker alle brødre og deres familier, en fredfylt og god jul, og de beste ønsker for det nye året.

Thomas Haug
Overmester

Til ettertanke

Som en del av vår etisk post som vi har tatt opp til brødrene tillater vi oss å gjengi et dikt med meget dyp mening. Det er viktig at man leser diktet flere ganger og la ordene synke for å få la det hele synke inn.

STÅ IKKE VED MIN GRAV

av Mary Frye (1905-2004)

Stå ikke ved min grav og gråt over meg.

Jeg er ikke der, jeg sover ei.

Jeg er de tusen vinder som blåser.

Jeg er solskinn over skogens åser.

Jeg er nysnøens milde kjærtegn.

Jeg er det kalde friske høstregn.

Når du våkner i et hastig morgenfokk,

Er jeg den raske stigende flokk.

Av stille fugl i sirkelflukt,

Jeg er stjerneglans over havets bukt

Ikke stå ved min grav,

Vær ikke lei.

Jeg er ikke der,

Jeg døde ei

Redaktør Thomas Teichmann

Undermesters spalte

Pinnekjøtt, ribbe, julepølser, medister, pepperkaker og juletre og pynt. Julenisser, Juleshopping av gaver, samt handel av mat og drikke. Besøke de ytterste ledd i slekta, julekort osv osv.

Eller: Una cerveza Por favor..

I år har UM valgt det siste, han tar med familien og reiser til syden. Det blir en uke i Taurodalen og en uke i Patalavaca for de som er kjent. Her venter plasking i basseng, golfturner, gåturer i fjellene, svømmeturer i atlanterhavet. God mat og drikke under et palmetre ned ved stranden. Mulig også et Flaminco show på kvelden. Og ikke minst lyden av sikader i buskene, når man rusler hjem om kvelden.

Men, i år har tusenvis av Nordmenn valgt å gjøre det samme, det går rykter om at hele Gran Canaria er full av Nordmenn. Og jeg som hadde tenkt å pusse støv av min «Spansk», og gjøre matbestillinger på restaurantene på det lokale språket, for å imponere mine omgivelser. Rusle rundt å si Hòla til de jeg møtte.

Men nei, det blir vel «hei på deg, hvor kommer dere fra?» Eller, «jasså så dere reiser hit hver jul?» Eller, «ååå dere bor her fast? I Arguineguin ja..» Ja ja «Hei på deg».

Jeg hadde et inderlig ønske om å bruke jula i å til å lese en bok ute i hagen, ta rolige gåturer i fjellene, rusle lang stranden å myse mot sola, slikke sol og varme. Helst alene. På Spansk.

Men, det er vist mange som meg som skal gjøre akkurat det samme. Så jeg er redd for at jula på Gran Canaria i 2013 blir: Pinnekjøtt, ribbe, julepølser, medister, pepperkaker og julenisser, juletre og pynt. I tillegg kommer juleshopping med gaver, samt julehandel av mat og drikke...

Og «Hei på deg»....

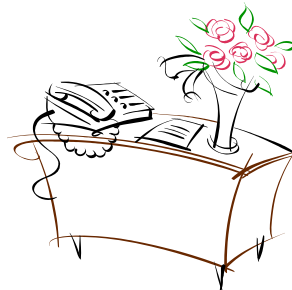
God Jul mine Brødre.

I V, K og S.

UM Arvid Einebakken

Sekretærshjørne

Kjære Brødre.

I dag er det første søndag i advent – desember 2013. Det nye Embedskollegiet har straks fullført sin første høsttermin i fin stil. Det er mye godt Logearbeid som hittil er utført og mange nye og spennende oppgaver som venter på oss i tiden som kommer.

For meg personlig er det å være Logens Sekretær en oppgave som jeg fremdeles trives godt med. Jeg har utstrakt kontakt med Brødrene, liker å tro at jeg har noenlunde oversikt over Logens aktiviteter og håper at mine bidrag med ymse skrivelser og synspunkter både bidrar til at Logen vår fungerer som den skal og at noen gleder seg over det jeg gjør. Så får jeg bare håpe at jeg ikke gjentar meg selv for ofte. Når man sitter på sitt 5. år som Sekretær så er det faktisk en utfordring å være kreativ og nyskapende nok til at Brødrene ikke går lei av meg.

Embedskollegiet gjør sitt beste for at alle skal trives i Logen. Vi ønsker at Loge 22 Thomas Wildey skal være et godt og utviklende fora for Brødrene. Skal vi lykkes må alle bidra med sitt - hver på sin måte. Da skapes den varmen, vennskapet og gleden som er kjennetegnet på en godt fungerende Loge.

Det viktigste er at Brødrene kommer på møtene våre. Det er sammen vi kan lykkes – ikke alene.

Vår viktigste oppgave i Logen nå er å få innviet nye Brødre. Det varmer når nye Brødre trer inn i våre rekker. Vår siste Informasjonsaften var vellykket i så måte. Vi har fått en ny søker som sannsynligvis blir innviet i januar neste år. La oss virkelig glede oss over det, men samtidig fortsette å være aktive alle sammen for å se etter nye kandidater. Like viktig er å følge opp de av våre Brødre som av ulike grunner ikke kan møte så ofte i Logen. Om du og jeg passer på å holde kontakt med dem så er det kanskje lettere å komme tilbake etter et langt opphold.

Ta godt vare på hverandre i tiden som kommer. Julehøytiden skal ikke bare være kjøpepress, kjas og mas, alt for mye fet mat og godt drikke dertil. Det er også en tid for ettertanke, varme og omsorg for familie og venner. Tenk etter – er det noen som kunne trengt en telefon eller et besøk fra akkurat deg nå i vintermørket? Slik at noen flere går inn i julehøytiden med et smil om munnen og fred i sinnet? Vi kan kanskje gjøre noe med dette – du og jeg. Det er en god Odd Fellow gjerning.

Jeg vil avslutte med å ønske Embedsmenn og Brødre en riktig God Jul og et Godt, Nytt År.

Med Broderlig hilsen i

V. K og S.

Simen Levinsky

Sekretær.

NAVN PÅ LOGESALENE

Det er kommet spørsmål fra flere brødre hvilke personer våre logesaler nå er oppkalt etter.

Redaktør for «De Tre Kjedeled», Kjell-Henrik Hendrichs, har gitt følgende opplysninger i den forbindelse som jeg tillater meg å referere.

Thomas Wildeysalen evt. Wildeysalen

Thomas Wildey (1782-1861) er grunnlegger av vår Ordensgren. Han var medlem av to Odd Fellow loger i England, og tok med seg Ordenstankene til USA der han sammen med fire andre stiftet Lodge Washington 26. april 1819. Ordenen vokste og lyktes slik at den åtti år senere var den største verdibærende Orden i USA med nærmere to millioner medlemmer.

Samuel Johnsonsalen evt. Johnsonsalen

Samuel Johnson (1861-1928) var den enkeltperson som bidro mest til at Ordenen fikk skikkelig fotfeste i Norge. Han ble den første Overmester for både Odd Fellow loge nr. 1 Norvegia og Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva. Han ble landets første Distrikts Deputert Stor Sire i 1910 og den første Stor Sire i 1920 da Den Norske Storloge ble instituert.

Johan Middelthonsalen evt. Middelthonsalen

Johan Middelthon (1882-1949) var blant de første brødre som ble innviet i Odd Fellow loge Norvegia 17. februar 1908. Etter dette hadde han de fleste verv i flere loger og i Leir nr. 1 Norge. Han var Stor Sekretær fra 1928 til 1936 og Stor Sire fra 1936 til 1949. Blant mye annet var han også en av arkitektene bak kjøp av tomt og bygging av Stortingsgaten 28.

Signe Moensalen evt. Moensalen

Signe Moen (1876-1946) ble innviet i Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva i 1912, ble Chartermedlem til Rebekkaloge Urania i 1913. Hun var den første Undermester i Urania og måtte raskt overta som Overmester i den første, turbulente tid. Hun var Overmester i fem år. Da Rebekkaloge nr. 9 Caritas ble stiftet i 1933, ble hun medlem i denne. Hun gjorde seg sterkt gjeldende i arbeidet med Rebekkainstitusjonen og ble valgt til landets første Rådspresident da Det Norske Rebekkaråd ble opprettet i 1933. Hun var Rådspresident fra 1933 til 1945.

Avslutningsvis kan opplyses at det fra enkelte Rebekkaloger har kommet kritikk fordi det ikke er like mange søstre som brøder som har fått navn på salene. Det kan derfor på et senere tidspunkt bli en utskifting av Johan Middelthon med et Rebekkanavn.

Hvis så skjer kommer vi tilbake med mer informasjon.

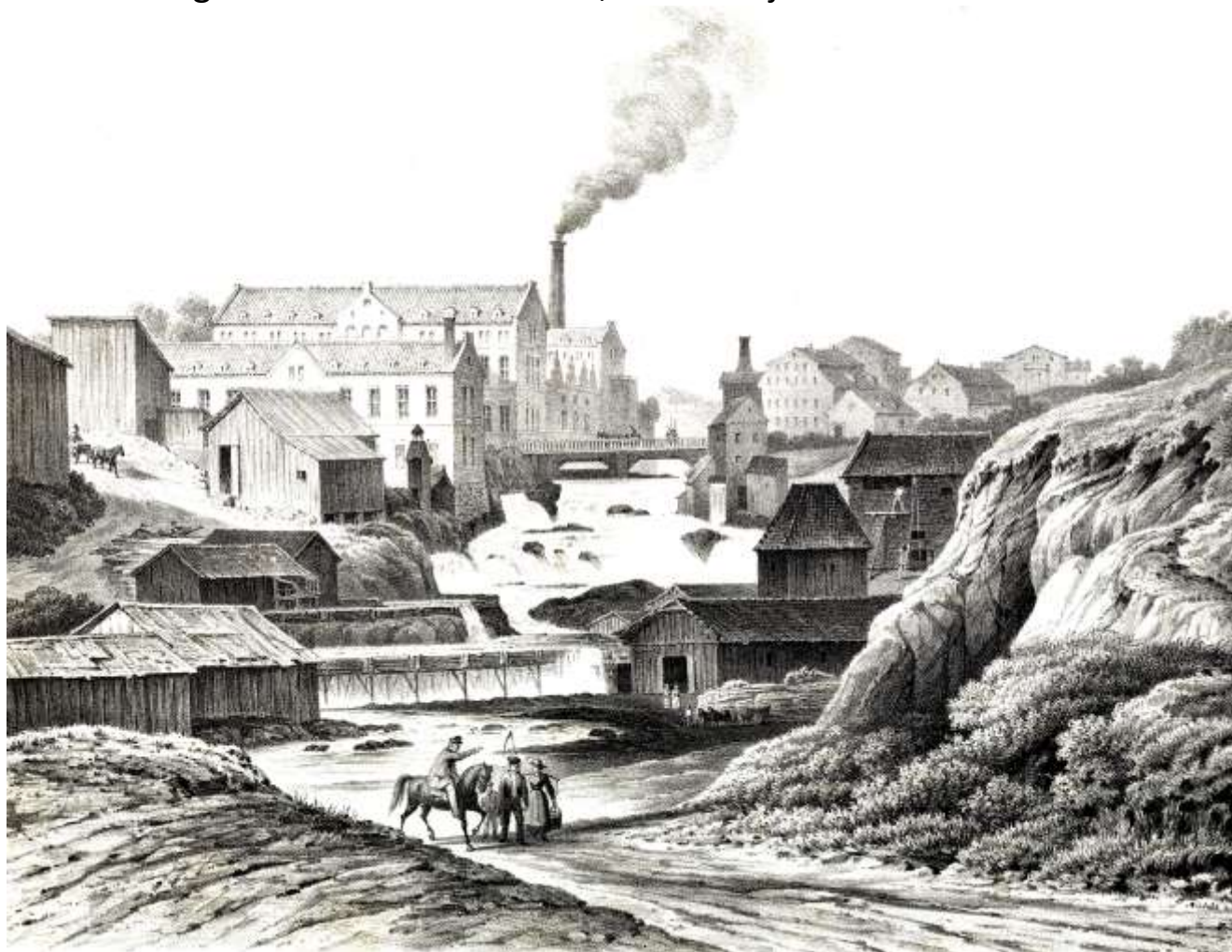
AE

God Jul
Joyeux Noël
Feliz Navidad
Frohe Weihnachten
Merry Christmas
Buon Natale

Et lite stykke Oslo

Akerselva er *ikke* skillet mellom Østkanten og Vestkanten

Du verden så lett det er å være skråsikker. Og særlig når det gjelder nedarvete sannheter, de som blir gjentatt og gjentatt "for slik har det alltid vært her!" Ja, ingen har f.eks. tall på hvor mange ganger man har lest og hørt sannheten om at "Det er Akerselva som deler Oslo, det er Akerselva som er skillet mellom Østkanten og Vestkanten". De alle fleste av oss har med selvfølge tatt sannheten i bruke, den "har jo alltid vært der".

Språkforskere har for lengst slått fast at det er Uelandsgate som er skillet mellom østkantens byspråk og borgernes mer dannede vestkantmål

Men tenk, så er det ikke slik. Det er IKKE Akerselva som deler mellom Oslos østkant og vestkant. For går vi en tur på Sagene, i Iladalen og oppover Bjølsen, finner vi raskt østkantbebyggelse og en østkantkultur også her, en blåkopi av andre strøk i Oslos indre øst.

Men hvis det ikke er Akerselva som er delet, hvor går kulturskillet da? Svaret må vi først og fremst søke hos kong Carl Johan fra en tid da byen ennå ikke skilte mellom en Østkant og en Vestkant. For da kongen i 1823 bestemte hvor hans slott skulle bygges, ble strøket rundt det kommende slottet attraktivt å bo i for Christianias borgerskap. Uranienborg og strøket langs Drammensveien ble bebygget med de flotteste villaer. For ikke å snakke om Homansbyen, selveste "byen bak slottet".

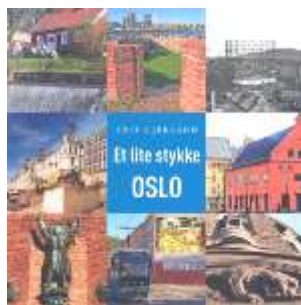

Språkforskere har for lengst slått fast at det er Uelandsgate som er skillet mellom østkantens byspråk og borgernes mer dannede vestkantmål

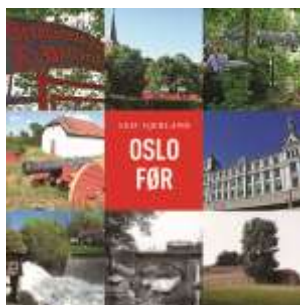
Når så industrien bygde seg opp langs Akerselva fra ca. 1850, ble det bygd mengder av trangbodde arbeiderkaserner på begge sider av elva. Østover grodde arbeiderstrøket hemningsløst, men i vest støtte det snart sammen med den allerede etablerte Vestkanten. Og det var *Uelandsgate* som ble

skillelinjen. Språkforskere har for lengst slått fast at det er der skillet går mellom østkantspråket og byborgernes mer dannede vestkantmål.

Slik er det bare! Men hvorfor Akerselva de siste årene feilaktig har blitt tildelt status som Det Store Skillet, er det bare én forklaring på: Det gjør det mye greiere! Så sant vi får det til, gir vi mennesker tydelige merker i naturen status som grenser, og til det bruket er elver uovertrufne. Og siden skillet mellom Østkanten og Oslo vest er vårt mest markante og seiglivede, ligger Akerselva der som en feilaktig grensemarkering. Mye tydeligere enn Uelandsgaten.

Utdrag fra «Et Lite stykke Oslo»
av Leif Gjerland
ISBN 978-82-8265-052-6
Gjengitt med tillatelse.

"oppfølgerboka" - Oslo FØR

Kan kjøpes hos www.haugenbok.no

Sosialnevnden takker

for din støtte ved Logens Sosialaften

- tirsdag den 19. november 2013.

Kjære brødre. For andre år på rad tok vi utfordringen med å arrangere Sosialaften i D-Lobby - tirsdag 19. november 2013. Lokalet er kanskje i minste laget for et slikt møte, men det ble en intim, nær og fantastisk opplevelse for både gjester og Brødre. En spesielt stor glede var det å se at flere av Logens og Sosialnevnden sine eldste medlemmer møtte opp. Det varmet så inderlig å se dere i Logen og på Sosialaften.

Totalt 22 Brødre og 10 gjester, inkludert 2 foredragsholdere, fylte salen med glede og entusiasme. Akkurat slik vi i Sosialnevnden håpet på.

Sosialnevnden takker varmt til Brødre og gjester som bidro med gaver, god stemning og loddkjøp. Sosialaften er som alle vet vår eneste inntektskilde. Resultatet ble fantastisk flott med netto Kr 23.045. (i fjor kr 20.630). Tusen takk for hjelpen til alle som støttet oss.

Det ble solgt gjennomgangslodd for kr 16.900 - (13.000 i fjor). Disse loddene gjelder ved alle trekningene og gir stor uttelling. Med andre ord – kjøp mange gjennomgangslodd neste gang også.

Noen skal alltid takkes spesielt etter viktige oppgaver i vår Loge. Fordi de alltid er på plass og alltid gjør en strålende jobb til gagn og glede for oss alle. Privatnevnden gjorde som alltid en flott jobb og gjennomførte et hyggelig Brodermåltid. Til kaffekosen er det alltid en reservert plass i magen til hjemmebakke kaker fra vår kjære Bror Jan Fredrik Kvern. Og, med sang og gitarspill av Br Ragnar Nybro så fikk vi alle maksimalt ut av kvelden.

Aftenens foredragsholdere var Grete Rolland og Kjell Andresen fra De Norske Lenker Oslo 89. Grete og Kjell fortalte om «Lenkenes» virksomhet og om hvilken belastning alkoholsykdommen har for de den rammer. Det er

når vi lærer enkeltmenneskene å kjenne at vi virkelig har muligheten til å forstå. Åne hvor tøff hverdagen kan være når målet er å holde seg edru og få et verdig liv, mens kroppen hele tiden skriker etter mer alkohol. Det er kun da vi virkelig forstår hva et tett samhold og absolutt ærlighet betyr og hva det krever av den enkelte. Og, hva et «Lenkeliv» kan bidra med i denne kampen.

Godt å vite at nettopp vi Brødre kan vise vår støtte til denne organisasjonen. Logen har mottatt mye ros og hyggelige tilbakemeldinger for det vi prøver å bidra med. Og, vi skal fortsette arbeidet med å bevare denne kontakten sterk og god.

Det gode resultatet vi oppnådde gir Sosialnevnden mulighet for å fortsette vårt arbeide. På nyåret setter vi oss ned med planlegging, budsjett og gode intensjoner igjen. Trolig kan vi også til sommeren 2014 invitere med oss gjester på fjordtur, eller et tilsvarende arrangement. Vi kommer tilbake med informasjon senere. Vi i Sosialnevnden skal gjøre vårt beste for å tjene vår Loge og vise i praksis hva vi står for ute i samfunnet.

Tusen Takk til dere alle fordi dere gjorde kvelden så vellykket. Takket være deres bidrag kan vi fortsette vårt utadvendte sosiale arbeide til beste for mennesker som trenger oss.

Med Broderlig hilsen i
V. K. og S

Simen Levinsky
Formann Sosialnevnden

Velkommen til Fredericia og Loge nr. 37 Thomas Wildey

Samvær med andre mennesker er noget meget centralt, uanset hvor vi er i vort liv. Vi er mange, der har sluttet os til Odd Fellow Ordenen - af mange forskellige årsager, men den, jeg her vil sætte ord på, er fællesskabet. For her har Ordenen også meget at byde på.

Det er dejligt at vide, at der er lige tænkende mennesker, man trygt kan vende sig til, når der er behov. Det er dejligt at vide, at du i samvær med brødre kan give din mening tilkende, og altid have ører, der vil lytte, og sind der bringer gehør og genlyd.

Det er en glæde at vågne op og tænke på, at der i aften venter en god oplevelse, et stille forløb, et dejligt samvær. Det kan være et helt almindeligt logemøde, et foredrag, musikalsk oplevelse, et broderindlæg, men i rammen om det hele er samværet. Det, at vi oplever et fællesskab.

Et sådan samvær har ikke kun grænser ved din egen loges dør.

"Jeg har et godt tilbud til dig!"

Sådan siger den danske virksomhedsleder Lars Larsen fra "Jysk".

På samme måde giver din egen broderloge nr. 22, Thomas Wildey og logens venskabsbroderloge nr. 37 Thomas Wildey, Fredericia, dig også et godt tilbud. Et tilbud om en weekend i venskabelig logesamvær på tværs af landegrænserne. Et historisk samvær, som forankrer sig helt tilbage til 1949, hvor det første samvær mellem vore to loger fandt sin begyndelse.

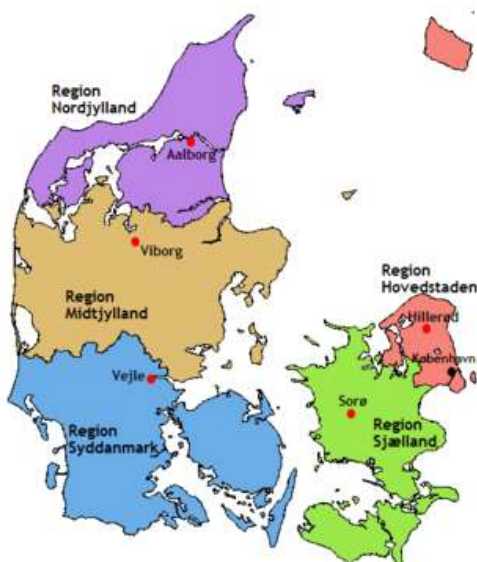
I Ordenen lærer vi om gensidig forståelse, om venskab, næstekærlighed og sandhed. Om venskab, forståelse og respekt mellem mennesker. Og mulighed for at forholde sig til egen og andre landes kultur, når der strækkes en hånd ud på tværs af landegrænser.

Kom og vær en del af vores tilbagevendende logesamvær som i 2014 finder sted i Fredericia. Du får lejlighed til at møde danske brødre og deres familier. Der er venskabsmiddage i uhøjtidelige rammer om fredagen, mulighed for hyggelige udflugter, kulturelle arrangementer, Tall Ship Fredericia, Fredericia City m.v. i løbet af lørdagen, og en festlig middag lørdag aften. Weekenden slutter med fælles brunch inden vejene skilles.

Mange brødre har i tidens løb været med til at holde denne enestående tradition i live og mange brødre har sluttet venskaber for livet. Nogle venskaber har nu varet i over 30 år. Flere nye brødre i min loge nr. 37 Thomas Wildey slutter op om arrangementet med et tilbud om værtskab for en norsk broder og hans ledsager. Tag mod dette tilbud og slut dig til gruppen af norske brødre, der vil opleve Fredericia by og det historiske Fredericia og omegn i weekenden fredag den 30. maj til søndag den 1. juni.

Jeg glæder mig til at møde nye norske logebrødre og ikke mindst til gensyn med brødre, jeg har mødt gennem vores dejlige venskabsloge tradition.

Med broderlig hilsen i VKS
Ib Elgaard

DEILIG ER JORDEN

Undersøkelser viser at «Deilig er jorden» er den mest populære julesangen vi har. Det er den som synges i de tusen hjem. Ganske merkelig, ikke sant? Sangen er nydelig og melodien vakker, det er ikke det.

Men «Deilig er jorden»? Jorden er da ikke det minste deilig. Vi har krig og nød og sult og forfølgelser og elendighet nær sagt over alt. Folk slår hverandre i hjel, også i Guds navn. Usikkerhet og frykt preger menneskene og rasehat florerer. Mistenksomheten har gode tider og misnøyene sprer seg som den berømte ild i tørt gress. De fattige blir fattigere, flere og flere tvinges til å leve under umenneskelige forhold og kår. Deilig er jorden?

Jorden var deilig for sånn omtrent to tusen år siden. Jorden var deilig i og omkring stallen i Betlehem. Hyrdene knelte og englene sang og vismenn la turen den veien. Det ble forkynt med stor glede. Det ble tent et lys i mørket. Menneskene skulle få en ny sjanse. Jorden kunne bli deilig.

Men så er den altså ikke blitt det. Man behøver ikke å bla lenge i avisene for å finne ut at er det noe jorden ikke er så er det deilig. Det er mulig vi må slå oss til ro med det.

Nei, jeg synes ikke vi skal gå med på å stanse der. Fordi menneskene steller det så ille til for hverandre, de kriger og krangler, så er det dermed fastslått at jorden ikke er deilig. Når vi synger « Deilig er jorden» - og det skal vi da sannelig gjøre også i år - så går det ikke på det. Det går på det faktum at vi – den enkelte av oss – fremdeles har muligheter til å være med på å gjøre jorden deilig. Ikke at vi kan stanse krig og mette millioner og etablere det tusenårige fredsrike over natten, men vi kan kanskje i første omgang bidra

til at vår lille teig av jordkloden ble noe «deiligere», for fortsatt å holde oss til den populære julesangen.

At jorden er deilig har jeg opplevd mange ganger. Som da jeg satt foran fjernsynet og hørte siste sats (Ode til livet) i Beethoven's 9 symfoni eller så «Nøtteknekkeren « i operaen. Eller er sammen med mennesker du er glad i og som er glad i deg. Deilig er også jorden når du ser eller hører om mennesker som tror på det god og kjemper for det gode, som Desmond Tutu eller Nelson Mandela. Deilig er jorden når småkonflikter løses og familietretter bringes til opphør. Deilig er jorden når tilgivelsen tar plass etter fordømmelsen og når et menneske spør hva det kan gi istedenfor hva det kan få.

Deilig er jorden når julens fredsbudskap slår igjennom dobbeltdørene inn til de kalde hjerter. Deilig er jorden når du kommer hjem og er ventet.

Gå hjem og gjør jorden deilig.

AE

Dikt av den nigerianske forfatteren Ken Saro-Wiva fra Nigeria. Han ble henrettet i 1995 for sin motstand mot militærregimet i landet. Diktet står i "Fengselsboka" og heter

ET VIRKELIG FENGSEL

Taket er lekk
Og myggen synger
I den tarvelige, fuktige cellen
Men det er ikke det.
Det klirrer i nøkkelen
når vokteren låser seg inn.
Men det er ikke det
De gjerrige rasjonene
er uegnet for dyr og mennesker
Men det er ikke det
Det er heller ikke dagens tomhet
Som glir over i en uttrykksløs natt
Det er ikke det
Det er ikke det
Det er ikke det
Det er løgnene de har trommet
inn i ørene dine i en generasjon
Det er sikkerhetsagentene som
går berserk
og utfører hensynsløse, grusomme
ordre
i bytte for et elendig måltid
Det er dommeren som skriver i
boken sin
straffen hun vet ingen har fortjent
Det er den moralske
Skrøpeligheten
den mentale tilbakeståenheten
som låner diktaturet falsk

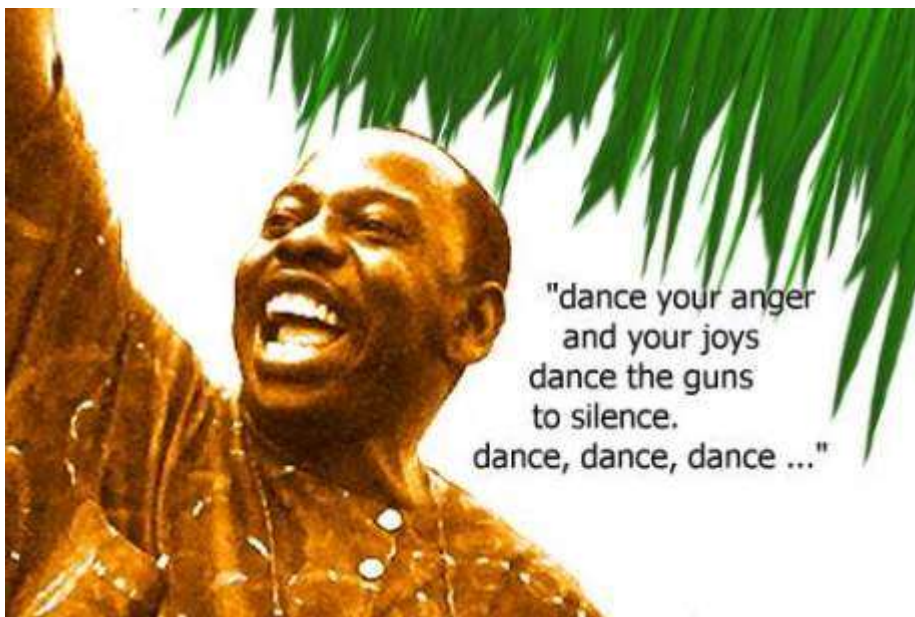
troverdighet
I våre krenkede sjeler
lurer feighet maskert som lydighet
Det er frykten som væter buksene
og vi våger ikke vaske urinen av
oss
Det er dette
Det er dette
Det er dette
som gjør vår frie verden
til et klamt fengsel.

Ken Saro-Wiwa fra Nigeria

Dette diktet er så gripende og tankene går til alle de som sitter inne og/eller dør for sin overbevisning. Og så føler man seg så maktesløs.....

Mvh.

Rune Mediaas

Førstereisgutt

m/s Bismilla.

Siste året på Foss Realskole var langt, og utferdstrang og lengsel etter opplevelser var stor. Derfor var jeg sommeren 1954 etter eksamen, på hyrekontoret på Grev Wedels plass og søkte hyre som førstereisgutt.

Etter en stund fikk jeg hyre som messegutt på **m/s Bismilla**, en Fred Olsen båt som gikk med stykkgods til middelhavslandene og med vinfat tilbake til Norge,

Det var en spent unggutt som sammen med sin mor, tok trikken til Filipstadkaia for å mønstre på. Med skolesekken full av klær tok jeg farvel med min mor et stykke før båten. Ville ikke at tøffe sjøfolk skulle se meg som mammadalt. Men jeg var glad for den gode avskjedsklemmen.

Jeg hadde tatt noen beslutninger eller prinsipper jeg ikke skulle bryte: Nei til Marihuana og all form for narkotika, ingen kvinnehistorier, jeg hadde verdens vakreste kjæreste som ventet på meg. Og jeg skulle være svært forsiktig med alkohol og kun ta en øl.

Før reisen meldte jeg meg ut av Norsk Godtemplarordens Ungdomsgruppe. Der trivdes jeg godt med hytteturer og fester med sang og musikk helt uten alkohol.

Men jeg tenkte at til sjøs må jeg være mer lik andre sjøfolk.

Messefaen

Det å være førstereis og messegutt hadde sine sider, jeg ble litt mobbet og latterlig gjort, særlig da de fikk vite at jeg hadde tatt realskoleeksamen, det var uhørt av en messefaen. Heldigvis fikk jeg også venner om bord, noe som gjorde tiden overkommelig. Min første prøve var da båtsmann ba meg gå til styrmann og hente whiskyrasjonen til mannskapet. Dette lurte jeg på om var riktig, men det var kommando og jeg turde ikke mukke. Styrmannen derimot foretrakk ikke en mine, men sa det var greit "la de komme en og en" sa han. Da jeg returnerte med den beskjeden ble det ikke gapestokk på meg. Neste utfordring var da båtsmann ga meg ei bøtte matrester og ba meg mate kjølsvinet, men den gikk jeg ikke på. Da svarte jeg at kjølsvinet allerede hadde fått mat.

Mannskapet.

Styrmannen var for øvrig en flott kar, alltid i korrekt uniform og ikke nedlatende selv om han aldri blandet seg med mannskapet. Mannskapet hold til akterut med egen messe, mens offiserene holdt til forut med sin messe. Kapteinen på båten så jeg kun en gang. Det var en fryktelig varm dag vi lå i land, da kom han ut på brua i kortbukse og hvit singelet. En kortvokst hårete fyr og en sterk kontrast til vår styrmann. Mannskapet fortalte at han bare lå og drakk, men jeg tror ikke det var sannheten.

Båtsmann var stadig ute etter meg, klagde på maten var sur og ga meg all verdens ekstraoppdrag. Det ble lange dager, men vi var jo bare i sjøen så det gikk det og. Kokken var også lei, han sa at han hadde rett til å gi meg et spark i baken vær gang jeg var innom byssa, og den retten brukte han. Som rekrutt i militæret opplevde jeg det samme, det var på en måte en oppdragelse i et hierarki, noen var høyere enn deg og da måtte man ha noen lavere, likhet var utenkelig.

Maten om bord var kjempegod, slik mat var ikke jeg vant med, ny rett vær dag. Suppelapskaus, erter kjøtt og flesk var mine favoritter, men mannskapet klagde vær dag og det var synd på all den gode maten som gikk til måkene. Jeg delte lugar med byssegutten Jean som var fransk, men snakket brukbart norsk. Vi kom gått overens, bortsett fra at jeg synes alltid det luktet sure sokker av ham.

Men min beste venn om bord var dekksgutten Ben Ahmed som var fra Casablanca i Marokko og imponerte meg stadig. "Kall meg Tarzan" sa han for det navnet likte han godt. Han var mørk som en neger med sort kruset hår og alltid blid og hjelpsom. Når vi lå ved land og mannskapet tok fri, sto jeg igjen med oppvask og mange gjøremål. Da kom Tarzan inn og hjalp meg slik at vi kunne få tid til å gå litt på byen sammen. Han kunne ikke lese eller skrive, men snakket flytende norsk og meget bra spansk, han var så glad for å ha fått hyre på norsk båt, Norge måtte jo være et av verdens største land etter alle båtene som kom til Casablanca hvor han var skopusser.

Reisen.

Skien, Lisboa i Portugal, Bastia på Korsika, Livorno, Savona og Genova i Italia, Marseille i Frankrike, Tarragona og Valencia i Spania, Ceuta i Marokko og så Cadiz i Spania igjen og en uke i sjøen hjem til Norge.

Vårt første besøk var Skien hvor vi hentet last, jeg var på Tivoli og vant på tombola en flott lampe med motiv Nils og Blåmann, den står like fin i dag på hytta. Så var det en uke i sjøen og på fine kvelder satt jeg akterut og så på stjernehimmelen og sang

**"Hør min sang du klare aftenstjerne,
du som funkler høyt på himmelen blå.
Ta en hilsen med deg til det fjerne
hjem til den jeg alltid tenker på".**

Da vi kom til Biscayabukta var det slutt på idyllen, vi fikk sterk sjø og jeg var sjøsyk, jobbet og kastet opp og trodde jeg skulle dø, men parolen var: ikke legg deg ned , det går over av seg selv, - og det gjorde det.

Vi var ikke i land i Bastia, lå der kun for lossing og last på dagen. Det jeg husker best var antrekket til de lokale lossearbeiderne. De stilte i kritthvite nyvaskede skjorter og mørke rene bukser, har aldri sett flottere arbeidstøy.

Første landlov var Lisboa, Jean, Tarzan og jeg tok taxi inn til sentrum og tok en vandring i byen. Det jeg husker best var trikken hvor folk sto i flere lag utenpå hverandre på sidene, det var mange flere utenfor enn inne i trikken. Den flotte paradegaten med monumenter, palmer og beplantning, har ikke vært der siden, men husker det godt.

De italienske byene var merket etter krigen, Dette var jo den Italienske riviera, man kunne ane det flotte, men ruiner og fattigdom var det mest iøynefallende og i Genova var det så elendig at byssegutten fikk ordre om å gå ut på kaia med 10 literspann med fersk suppe, - skal si det var populært.

Jeg var også imponert over Gendarmene med sine flotte uniformer og tresnutede hatter, men styrmannen advarte oss mot disse.

Vanlige Polizia Municipal var greie å spørre om vei etc., men gendarmene måtte du ikke se på engang, de var hårsåre og høyt hevet over almuen. I disse fattige byer var det masse folk som skulle selge deg alt mulig og skopussere på vært hjørne, men jeg kan ikke huske at jeg så noen tigge. Dette i kontrast til hva vi nå opplever i Oslo.

I Marseille ble jeg imponert over lossearbeiderne, her var det ikke noe siesta og unnasluntring som vi observerte i Italia og Spania, men om kvelden ble vi frarådet å gå i land, en av mannskapet på en finsk båt som lå ved samme brygge, hadde blitt ranet, drept og kastet i sjøen. Politiet ville ikke komme da hele området var utrygt.

I Valencia traff jeg en forhenværende Tyrefekter, han levde nå av å selge tyrefektertegninger og fikk gjerne litt restemat på båtene mot å hjelpe til. Han ble med meg om bord for å hjelpe meg, og for en innsats, han vasket og skurte og sang av glede. Da dagen var slutt spurte han om jeg kunne avse noen rester slik at familien fikk noe å spise. Han fikk rester, men jeg gav ham også noen nye uåpne bokser etc.

Til takk fikk jeg en tyrefektertegning hvor han skrev på baksiden:

To my great friend Arvid, from exbullfighter Angel Zapata.

Den henger nå på hytta ved siden av bildet av **m/s Bismilla**.

Jeg var kun til sjøs en sommerferie, men du verden hva jeg lærte og erfarte.

Min mor sa: - jeg kom hjem som en voksen mann - **16 år**.

Arvid Soelberg.

Utviklingen i den tredje verden vil avgjøre våre barns fremtid !

- **Hjelp til selvhjelp er vårt viktigste middel for å avverge en fremtidig katastrofe.**
- **Øke skattefradraget for bidrag/utdanningsstøtte til unge, spesielt jenter i utviklingsland, er et av de viktigste tiltak regjeringen kan gjøre**
- **Gir vi forpliktende støtte til barn i den tredje verden gir vi samtidig hjelp til våre egne barn og barnebarn**

Antallet av de aller fattigste i verden er gått ned, men avstanden mellom de rike i vesten og folk i den tredje verden blir stadig større. Det er skremmende å se at listene over de 10 mest folkerike landene og de 10 landene med høyest levestandard - der Norge er på topp - har kun USA og Japan som fellesnevner.

De mest folkerike landene har størst befolkningsvekst og er uforholdsmessig fattige og utgjør en stadig større andel av befolkningen - mer enn 2/3 av verden befolkning på 7,3 milliarder (mens de rikeste landene utgjør kun 1/6).

Samme land har tilsvarende økning i belastede miljøproblemer og overbefolkning. Paradoksalt nok ser vi også at de fattigste landene blir hardest rammet av natur- katastrofer og de fattigste blant de fattige må ta den største belastningen. Ennå mer skremmende er at listen over land med de største økologiske problemer og overbefolkning utgjør de samme landene med størst politiske problemer og krigstilstander.

Resultatet av dette er som vi erfarer i stadig større grad i Europa - økt folkeforflytning (utgjør i enkelte fattige land mer enn 25%), Økt hungersnød i utsatte land og akselererende miljø- og klimaproblemer. En forsterkende effekt av dette ser vi de siste 5-6 årene som konsekvens av finans- og eurokrisene og uroen i USA og Europa.

Med dette bakteppe;

Hvor mye hjelper det at vi i Norge tar inn stadig flere flytninger og "lykkejegere" ?

Hvor mye hjelper det at vi redder flere små barn fra og sulte i hjel. (inntil neste katastrofe) ?

Jeg tror svaret er -uforholdsmessig lite-. Det vil bety langt mer å stimulere den oppvoksende befolkning i disse landene til utdanning og forståelse for egen situasjon og gi dem eksempler på hvilke muligheter de har til selv å komme ut av et voksende uføre og selv være med å hjelpe sine nyfødte.

Gi dem håp !

Utover dette er det et sterkt behov for å stimulere til familieplanlegging. Bare de 9-10 siste årene har befolkningen på Filipinene økte med 25%, en befolkningseksplasjon ! Snittalderen i befolkningen er nede i 23 år. Dette er ikke enestående i de fattigste landene der inntil 60 % er unge og barn. Enkelte prognoser angir at befolkningen i Afrika og Sør-Asia vil doble seg neste 40 årene hvis ikke noe radikalt blir gjort !! Tar vi inn de religiøse elementene blir situasjonen ennå mer dyster. Den katolske overbevisning på bla Filippinene er nær like fanatisk som islam i andre fattige land. Familieplanlegging motarbeides og utdanning for kvinner holdes tilbake. Vi ser det spesielt som resultat av FNs mål for skolegang for alle barn - der resultatene er gode - men de færrest av jentene kommer videre utover grunnskole og er de første som tas ut av skolen når familien får problemer.

Professor Jared Diamond skrev i sin bestselger "Kollaps" (utgitt i 2005), at verden kan få store problemer om 40-50 år hvis vi ikke gjør noe markant og bryter trenden i den negative utviklingen

Snart 10 år etter Diamonds spådommer ser vi at svært lite gjøres med bl.a. miljøproblemer og befolkningsbegrensninger. Diskusjonen om vi har problemer eller ikke ligger på samme nivå.

Jfr. president Obamas som først nå oppretter et utvalg som skal belyse om miljø-/og klimaproblemene er reelle. Republikanerne i USA vil ikke bruke penger på "noe som ikke eksisterer" !!

"Kvinnens rett til utdanning" er en meget viktig kampanje. Vi må gjennom vår støtte stimulere tenåringer og spesielt jenter til høyere utdanning. "Hjelp til selvhjelp" har størst effekt i prioritering av denne gruppen.

Om 10-15 år kan de som bevisstgjøres påvirke situasjonen i sitt eget land. Vi ser hva Malala har betydd i Pakistan - ja for hele verden. Det beste bidrag den nye regjeringen kan gi utviklingslandene og dermed

den tredje verden et betydelige større skattefradrag for bedrifter, organisasjoner og enkelt personer som støtter selvhjelpsprosjekter. Øk "Bondevik-fradraget" fra 12.000 til feks 30.000 kr pr. år. En enkelt fadder kan med dette beløpet bidra til høyere utdanning for 5-6 unge i den tredje verden. Forutsatt en forpliktende støtte til de er ferdig utdannet og etablert i lokalsamfunnet.

Vi Nordmenn og andre i den vestlige verden må bevisstgjøre oss ved selv å se hvordan folk lever i de fattige landene. Hvorfor skal en kvinne i disse landene føde mer enn 1-2 barn ? Hvordan hadde situasjonen i Kina vært uten familieplanlegging (fortsatt lever nær 50 av befolkningen for mindre en 2,5USD pr dag) ? Naturligvis et vanskelig spørsmål sett i lys av kultur, kunnskap om prevensjon og ikke minst krigshandlinger og politisk ustabilitet.

Hvis verden ikke makter å påvirke til familieplanlegging i den tredje verden vil "selvregulering" oppstå. Reduksjon i befolkningsveksten vil oppstå pga økte

helseproblemer, redusert forplantningsevne forårsaket av miljøgifter, natur - katastrofer og ikke minst mangel på næringsrik mat. I Russland går befolkningen ned pga helse- / livsstil - / og miljøproblemer og redusert tro på framtiden.

Alle voksne i Norge bør være fadder for ett eller helst flere barn i den tredje verden. Hvilke barn i hvilke alder vil jeg støtte ? Hvor forpliktende gir jeg denne støtten over tid ?

Jeg skriver ikke dette for å bygge opp under at jeg har bla et fadderbarn, adoptivdatter på 13 år, men sett ut fra bakteppe. Kan hun om 8-10 år med høyere utdanning sammen med likesinnede påvirke situasjonen i sitt hjemland.

Støtte til ungdom vil gi resultater raskere enn hjelp til de mange som nå fødes til kun et økt problem for samfunnet.

Et lite humant utsagn, men et resultat av de rike landenes prioriteringer og en konsekvens av de raskt økende miljøproblemene og befolkningseksplasjon i de fattigste landene, spesielt i Afrika og Sør-Asia befolkningsveksten er mer truende for verden enn miljøproblemene og klima -endringene. Selv med en nedgang i Europa vil befolkningen i i verden øke med over 50% manglende kunnskap og undertrykking av kvinner er langt mer skremmende klimaendringene (som i dag får den største oppmerksomheten) og gir et lang dystre bilde. Hjelp til

selvhjelp er eneste løsning !!

De store globale møtene om miljøproblemer og klimaendringer har så langt kun vært en "hvilepute" for de rike landene. Og som vi ser fra USA manglende kunnskap og vilje.

De tiltakene og bedringene som kan spores kommer fra tiltak i enkelt - land og som vi ser fra historien - ledet av folkebevegelser, interessegrupper og ledere som evner å se katastrofen komme.

Klimaendringene vil først kunne stoppe opp når mange nok av de fattige landene selv er i stand til å påvirke og argumenter for at drastiske tiltak må gjøres. Dette vil vekke de rike og store landene, når ulandene ikke lenger aksepterer å bli utnyttet. Situasjonen i Kina er kommet så langt at folketvil kreve at miljø -og klimatiltak blir fulgt opp. Det kan bli et folkeopprør !

Et spørsmål om kunnskap og forståelse av bla;

Hva avskogingen betyr for antallet sykloner og visse naturkatastrofer, hva utarming av jorda betyr for produksjonen av næringsrik mat.

Hva forurensning av elvene betyr for folks helse og drikkevann.

Hva forvaltning av havene betyr for bestanden av bla fisk og tilgang på næringsrik sjømat.

Hva solas sykluser og økt mengde CO2 i atmosfæren betyr for endringer i folks levesett i ulike deler av verden. mm.

Kunnskap, kunnskap. Er det mulig å påvirke de mest konservative av oss som bla republikanerne i USA. Realisme ?? Erkjennelse ??

Stadig flere i de rike landene må selv se med egne øyne hvordan situasjonene er og utvikler seg - spesielt i den tredje verden.

Kun 5 % av den amerikanske befolkning har vært i utlandet og da primært Canada.!!! Av og til møter vi noen entusiastiske backpackere !Katastrofer som den vi nå opplever på TV-skjermene fra Filippinene gjør inntrykk. Men vi glemmer fort og våkner først ved neste katastrofe. Det vi selv opplever brenner seg fast på netthinnen og i sinnet. Vi blir aldri som før etter besøk i den tredje verden !!

Det er alltid et håp !

Bror Terje Strand, Trønderlag

Magne Furuholmen

Magne Furuholmen er født 1. november 1962 i Oslo, og er musiker, komponist og kunstner. Han er vel mest kjent som et av medlemmene i popgruppen **a-ha**. Magne Furuholmen har også komponert filmmusikk sammen med Kjetil Bjerkestrand under navnet Timbersound. For musikken til TV-serien Hotell Oslo fikk de Edvard-prisen i 1998 i klassen annen kunstart.

I tillegg er Magne Furuholmen en anerkjent og meget allsidig bildende kunstner og skulptør innenfor flere teknikker og materialer, med flere utstillinger og offentlige utsmykkingsoppdrag.

Kongen utnevnte i 2012 Furuholmen til ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden for innsats for norsk musikk liv.

Magne furuholmen var ofte på Kunstverket og lagde litografier og en periode jobbet han sammen med Nico Widerberg. Utenfor Kunstverket er det kun lov å stoppe for av og pålessing, men begge hadde bilene sine parkert der. Magne med stor svart "van" og Nico med liten rød sportsbil. Da hendte det at Nico fikk parkeringsbot, men ikke Magne. Nico mente at sportsbilen ble bøtelagt av misunnelse, mens den store "van" opptok større plass og burde absolutt blitt bøtelagt.

Bildene til Magne Furuholmen er spesielle, men absolutt dekorative. En gang solgte jeg fire store bilder som utsmykning på en stor bedrift på Kongsberg. Bildene var fra den første kunstmappen til Magne Furuholmen og motivene var i sterke farger og du kunne fornemme musikk. Sjelden har jeg fått slik ros for utvalget, i det store oppholdsrommet følte alle en god stemning.

Et år lagde Magne Furuholmen et lite opplag på kun 22 bilder som skulle være julepresanger og på et av disse hadde han skrevet *til Arvid*. Kunstverket hadde nok betalt ham og ga det til meg som presang. Det henger nå på mitt arbeidsværelse og jeg er meget fornøyd med bildet.

Ellers er jeg begeistret for mange av hans krukke som er supre, men dyre, mellom 60 og 100 000 kr. koster de.

I dag er Magne Furuholmen mest kjent som musiker, men mange påstår at i en fjern fremtid er det kunstneren som huskes best.

Hvem vet, han er bare 51 år og kan ha en lang kunstnerkarriere foran seg.

Arvid Soelberg.

<http://www.fineart.no/galleri/kunstner/magne-furuholmen>

Juleskikker og tradisjoner i Tyskland

Juletiden i Tyskland begynner med første adventsøndag. Da tennes det første lyset på den tradisjonelle Adventskranz laget av grankvister med fire lys. For hver adventssøndag tennes et nytt.

Tyske barn får ofte en adventskalender med smågodt, noe som forkorter ventetiden frem til jul. Men også de voksne lager eller kjøper adventskalender til venner eller kjærester.

Ventetiden blir ikke lang fordi Nikolaus-dagen feires på den 6. desember til minne om den hellige biskop Nikolaus fra Myra, som viet barna stor oppmerksomhet.

Hvis man setter en tallerken under sengen eller en støvel foran døren, så kommer Nikolaus sammen med sitt lille esel og fyller tallerken/støvelen med småkaker og sjokolade. Og dette er sant! Mange barn i Tyskland kan bekrefte dette.

Familier med barn forkorter ventetiden til jul med å bake småkaker – Lebkuchen, Spekulatius og Zimtsterne. I bakeriene kjøper man på Nikolaus-dagen en Stutenkerl, et bakverk i form av en liten mann.

På Weihnachtsmarkt finnes det boder med underholdning, mat, drikke samt allslags små og store gaver. Her treffer man familie, venner og kolleger etter jobben for en kopp gløgg eller to. På veggen til byens rådhus finner en

ofte en kjempe-adventskalender som dekker hele fronten og hjelper alle å telle ned til jul.

På julaften den 24., som på tysk heter Heiligabend er det halv arbeidsdag og mange forretninger holder åpent til kl 13. Derfor begynner familie-julen i Tyskland først på ettermiddagen den 24.

(*tysk turistbyrå*) De som er hjemme på formiddagen pynter juletreet, vasker leiligheten og setter eventuelt opp krybben under juletreet – Weihnachtsbaum eller Christbaum – som oftest er et grantre - Tannenbaum.

Tidlig på kvelden går hele familien til messen hvor et krybbespill fremføres. Etterpå hilser man på venner og bekjente, ønsker alle god jul og drar hjem. Her setter man seg ned til god mat, tenner lysene på treet og synger

julesanger. Og så kan barna endelig pakke ut all de pakkene som julenissen eller Weihnachtsmann som han heter på tysk har lagt igjen under treet. Maten som spises på julekvelden varierer selvfølgelig litt fra familie til familie og region til region, men tradisjonelt spises pølse og potetsalat.

På første juledagen lages den store festmiddagen og det inviteres slektninger. Som i Norge finnes ingen tradisjon for en spesiell rett for hele landet. Det spises kanskje Gänsebraten (gås), Entenbraten (and) eller Schweinebraten (svinestek) - eller fisk - for eksempel Karpfen (karpe).

Å bære julen ut»

Ifølge gammel overtro ville man bringe ulykke over et hus dersom man forlot det i juletiden uten å ha spist eller drukket noe. Man hadde et eget uttrykk for dette: «å bære julen ut», dvs. å ta med seg julen ut av huset. Man trodde også at den første som sluttet å spise på julaften ville dø innen året var omme (i eldre tid begynte det nye året i julen, så de hadde et helt år å dø på, og ikke bare til nyttårsaften). Det var tydeligvis meningen at alle skulle spise og drikke mye i julen!

Hvis ikke alle julemerker slår feil»

Tidligere trodde man at været og avlingene i det nye året kunne forutsies ved å tyde juleværet. Man regnet da julen fra 1. juledag (25. desember) til helligtrekongersaften (5. januar), i alt tolv dager. Man tenkte seg at hver av disse dagene representerte en av årets måneder. Ved å studere hvordan været forandret seg disse dagene, kunne man derfor finne ut hvordan været ville bli i hver av årets tolv måneder. For å huske hvordan været hadde vært, tegnet man et merke på loftsbjelken, såkalte julemerker, hver av disse dagene. Man kalte disse julemerkene for solemerker, og vi har derfor uttrykket «etter alle solemerker å dømme».

Juletreet

Tradisjonen med å ha juletre innendørs under julefeiringen er svært ny her i Norge. Tradisjonen ble innført fra Europa på slutten av 1800-tallet. Det var først i de «kondisjonerte» (dvs. velstående) hjem i byene man begynte med denne tradisjonen. Siden fulgte embetsmennene på landet etter.

Det ble etterhvert også vanlig å ha et juletre i skolestuene under julefesten. Det tok da ikke lang tid før barna forlangte å ha et slikt hjemme i stuen også.

Juletreet ble pyntet med tørket frukt, kaker og levende lys. Senere ble det vanlig å lage julepynt av glanset papir, og å ha en stjerne i toppen. På denne tiden, dvs. for omlag 100 år siden, ble det også vanlig å sende slektninger og venner julekort som man leste opp på julaften.

Julegaver

Skikken med å gi hverandre gaver var opprinnelig en nyttårsskikk, det var f.eks. vanlig at stormennene ga arbeidsfolkene gaver ved nyttår. Det var da gjerne snakk om litt ekstra lønn så de hadde litt mer å rutte med i det nye året. Det var også tradisjon å gi gaver til de fattigste. Til dem ga man gjerne julemat slik at også de skulle ha mulighet til å spise godt i julen. I senere tid var det også vanlig at husbonden ga sine husmenn julemat fra sine overskuddslagre. I løpet av den industrielle revolusjon på 1800-tallet ble det vanlig å gi tjenestefolk en gave eller ekstra påskjønnelse til jul. Dette var gjerne en nyttig ting, som klesplagg, sko eller bruksgjenstander. Også i våre dager er det mange bedrifter og selskaper som gir en ekstra påskjønnelse til sine ansatte ved juletider.

Det var først etter reformasjonen at det ble vanlig å gi barna gaver til jul. Før i tiden var dette stort sett praktiske og nyttige gaver slik som nye klær og sko. I det gamle bondesamfunnet ble vinterklærne gitt barna som gave til jul. Det er først i moderne tid vi har begynt å kjøpe gaver til venner og bekjente, og å kjøpe leker og andre «unyttige» ting til barn. Dette er først og fremst et resultat av reklame og forbrukerkultur.

Julenissen

Ordet «nisse» er dannet på bakgrunn av dyrkingen av barnehelgenen St. Nicholas. På nordiske språk ble navnet til Nils, som etterhvert forandret seg til Nisse. Navnet ble så knyttet til «rudkallen» (gårdsnissen), som etter eldgammel folketro passet på gården. Som takk for dette skulle han ha grøt hver julaften, og en skål med grøt ble da satt ut i fjøset.

I senere år er nissen blitt knyttet opp til *Santa Claus*, julenissen fra amerikansk og britisk tradisjon som klatrer nedigjennom skorsteinen med gavesekk på julaften. Det er først og fremst moderne reklame som har brakt denne figuren inn i vår juletradisjon

Bruksanvisning for vår nettside

Vi har en flott internettside som vår logebror Erling Nordsjø står bak og han er vår Ordens nettredaktør for www.oddfellow.no På denne internettsiden finner vi mye nyttig informasjon om Odd Fellow Ordenen, hvordan den er organisert, link til alle loger, epost-adresser, tlf.nr m.m.

Her følger en liten bruksanvisning for vår nettside.

1. Skriv: www.oddfellow.no i nettleserens adressefelt
2. Klikk deretter på "Loger / Leir"
3. Klikk på "Thomas Wildey 22"
4. Nå har du kommet til vår loges hjemmeside. Her vil du alltid finne et oppdatert møteprogram, logens ledelse med epost-adresser og tlf.nr. TW-Nytt, interne meddelser pluss mye mer...
5. I feltet til høyre; Storlogens ID-nummer, taster du inn ditt medlemsnummer som du bl.a. finner på baksiden av De tre kjedeled.
6. I feltet Passord; taster du inn ditt fødselsnummer. Eksempel 17051905 og trykk deretter Enter / Logg inn
7. Du har nå tilgang til vår loges Matrikkel og Særlov som du finner på venstre side.
8. Surf rundt på nettsiden – du vil finne mye nyttig informasjon sam at du nå har tilgang til nettbutikken til Odd Fellow Utstyr og Adm.hjelp der du bl.a. finner Nummererte Sirkulære og Matrikkelen for alle medlemmene i Norge.

Lykke til

Møteprogram VÅREN 2014

for

Loge nr. 22 Thomas Wildey

Tirsdag:

10.12.2013	19:00	B	O	25 Ve. Ju.	
17.12.2013	19:00	C	O		Julemøte m/damer
14.01.2014	19:00	D	O	Arbm.	Rapport nemder
21.01.2014	19:00	A	O+		Galla
28.01.2014	19:00	B	≡	Arbm.	Regnskap
11.02.2014	19:00	C	O		Yngre brødres aften
18.02.2014	19:00	D	O	Klba.	Foredrag. Torskeaften
25.02.2014	19:00	A	=+		Besøk fra Roald Amundsen
11.03.2014	19:00	D	O	Arbm.	

Torsdag:

13.03.2014	19:00		—+		Besøke 18 Varna i Moss
------------	-------	--	----	--	------------------------

Tirsdag:

18.03.2014	19:00	C	O		Privatnemdens aften
25.03.2014	19:00	D	O	Arbm.	Fordypninger
01.04.2014	19:00	A		Info.m.	med tirsdagslogene
22.04.2014	19:00	B	≡+		Besøke 32 Viken
29.04.2014	19:00	C	O	Arbm.	
13.05.2014	19:00	D	O	Arbm.	
20.05.2014	19:00	A	O+		Galla
27.05.2014	19:00				Sommermøte

ALLTID VELKLEDD!

Vi tilbyr **-20%** på
livkjole og losjevest.

-10% på mørk dress, smoking, lakksko,
livkjole skjorte og frakk.

NORDSETH

Bogstadvn. 37 Tlf. 22 56 62 09
Prinsensgt. 21 Tlf. 22 33 23 70
www.nordseth.as | post@nordseth.as

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 – 1861

“What Can I Do For You”